

(L 5 – Folketingsåret 1992/93). Lovforslaget var en udmøntning af et af punkterne i den daværende fiskeriministers redegørelse af 28. januar 1992 til Folketinget om fiskeripolitikken.

Bestemmelsen indebærer, at der ved fangsture af mindst 12 timers varighed gives et fradrag på 190 kr. pr. påbegyndt havdag til personer, der er registrerede som erhvervsfiskere.

Hvis der gives fradrag efter § 9 G, kan lønansatte fiskere ikke samtidigt fratække deres driftsomkostninger. Selvstændige kan ikke fradrage driftsudgifter, som kan sidestilles med lønmodtagerudgifter. Der kan heller ikke fratækkes udgifter til erhvervs-mæssig befordring eller til befordring hjem – arbejdsplads, eller til fagforening og arbejdsløshedskasse.

En fisker kan selv vælge, om han vil have fradrag efter § 9 G eller ej. Hvis han ikke vælger fradrag efter § 9 G, har han fradrag efter de almindelige regler for driftsomkostninger, befordring, fagforening og arbejdsløshedskasse.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet var at imødekomme et ønske fra fiskerne om at blive sidestillet med sømænd. Bestemmelsen er således et forsøg på at tilnærme beskatningen af fiskere til beskatningen af søfolk som led i forbedringen af fiskerierhvervets økonomiske situation.

Det særlige sømandsfradrag for sømænd i nærfart udgør op til 41.900 kr. for sømænd, der er i nærfart hele året, jf. sømandsfradragsslovens § 3, stk. 2.

Til gengæld for dette fradrag har sømanden ikke fradrag for sine ligningsmæssige udgifter m.v.

Fiskerfradraget er fastsat således, at en fisker, der har 220 havdage, opnår et tilsvarende fradrag ($220 \times 190 = 41.800$ kr.).

Ordningen blev notificeret til EU i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3.

Spm. nr. S 852

Til skatteministeren (13/12 96) af:

Kim Mouritsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor fiskere, som benytter fradragsretten i ligningslovens § 9 G på 190 kr. pr. påbegyndt havdag, ikke kan foretage fradrag for f.eks. udgifter til faglige kontingenter, og ministeren bedes redegøre for, hvorfor fiskerne i den henseende er dårligere stillet end andre faggrupper?«

Svar (3/1 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det særlige sømandsfradrag, der omtales i svaret på S 851, træder som der anført i stedet for sømandens ligningsmæssige fradrag m.v. Det er således jævnføringen af fiskere med sømænd, der er baggrunden for reglen i ligningslovens § 9 G om, at fiskerne ikke kan fradrage f.eks. udgifter til faglige kontingenter, hvis de benytter sig af fiskerfradraget. Under udvalgsbehandlingen af forslaget til ligningslovens § 9 G stillede fiskeriforeningen forskellige alternative forslag. To af disse forslag betød, at fiskernes ligningsmæssige fradrag bevaredes ved siden af § 9 G. Den daværende skatteminister Peter Brixtofte anførte i sin kommentar overfor skatteudvalget (L 5 – bil. 10), at da forslagene betød, at fiskernes ligningsmæssige fradrag bevaredes, måtte de skønnes at være i strid med EU's statsstøtteregler.

Spm. nr. S 853

Til skatteministeren (13/12 96) af:

Kim Mouritsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor fiskerne alene har en fradragsret på 190 kr. pr. påbegyndt havdag, mens andre faggrupper har adgang til at modtage skattefrie godtgørelser?«

Svar (3/1 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er ikke meningen, at en skatteyder skatte-mæssigt skal nyde godt af sine udgifter to gange, både igennem regler om skattefrie godtgørelser og igennem regler om fradrag. Der kan derfor ikke gives skattefrie godtgørelser til en fisker, der benytter sig af § 9 G.

Der kan heller ikke gives skattefrie godtgørelse af samme størrelse som fradraget efter § 9 G til en fisker, der opfylder betingelserne for at anvende § 9 G, men som undlader at anvende bestemmelsen.

§ 9 G bygger nemlig ikke på den samme nære sammenhæng imellem omkostningsvurdering og fradrag, som der er, når Ligningsrådet fastsætter størrelsen på skattefrie godtgørelser efter standardiserede satser, der må antages som et